

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 11. Mai 1944.

49. Stück.

Preis: K 1:80.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 11. května 1944.

Cena: K 1:80.

Částka 49.

Inhalt: (106—108.) 106. Verordnung über die Neuregelung der Zuschläge der Verbände der gebietlichen Selbstverwaltung zu direkten Steuern. — **107.** Verordnung über Behelfsbauweise und bauliche Sofortmaßnahmen. — **108.** Verordnung, womit Durchführungsvorschriften zur Regierungsverordnung vom 23. Juni 1939, Slg. Nr. 168, über den organischen Aufbau der Wirtschaft erlassen werden.

Obsah: (106.—108.) 106. Nařízení o nové úpravě přírážek svazků územní samosprávy k přímým daním. — **107.** Nařízení o nouzových způsobech staveb a okamžitých stavebních opatřeních. — **108.** Nařízení, kterým se vydávají prováděcí předpisy k vládnímu nařízení ze dne 23. června 1939, Sb. č. 168, o organické výstavbě hospodářství.

106.

Regierungsverordnung vom 2. Mai 1944

über die Neuregelung der Zuschläge der Verbände der gebietlichen Selbstverwaltung zu direkten Steuern.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1 Abs. 1 der Verordnung des Reichsprotectors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940 (VBIRProt. S. 604) über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938 (Slg. Nr. 330) in der Fassung der Verordnung vom 27. Februar 1942 (VBIRProt. S. 42):

Art I.

Das Gesetz vom 15. Juni 1927, Slg. Nr. 77, betreffend die Neuregelung der Finanzwirtschaft der territorialen Selbstverwaltungsverbände, in der Fassung der Gesetze vom 27. November 1930, Slg. Nr. 169, und vom 9. April 1935, Slg. Nr. 69, und der Regierungsverordnungen vom 6. Februar 1937, Slg. Nr. 19, vom 22. Dezember 1938, Slg. Nr. 371, vom 5. Dezember 1940, Slg. Nr. 72 vom Jahre 1941, und vom 28. März 1942, Slg. Nr. 126, wird abgeändert, wie folgt:

Vládní nařízení ze dne 2. května 1944

o nové úpravě přírážek svazků územní samosprávy k přímým daním.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protectora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940 (Věstn. ř. prot. str. 604), kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938 (Sb. č. 330) ve znění nařízení ze dne 27. února 1942 (Věstn. ř. prot. str. 42):

Čl. I.

Zákon ze dne 15. června 1927, Sb. č. 77, o nové úpravě finančního hospodářství svazků územní samosprávy, ve znění zákonů ze dne 27. listopadu 1930, Sb. č. 169, a ze dne 9. dubna 1935, Sb. č. 69, a vládních nařízení ze dne 6. února 1937, Sb. č. 19, ze dne 22. prosince 1938, Sb. č. 371, ze dne 5. prosince 1940, Sb. č. 72 z roku 1941, a ze dne 28. března 1942, Sb. č. 126, se mění takto:

1. Der § 1 hat zu lauten:

„(1) Zuschläge der Verbände der gebietlichen Selbstverwaltung (Länder, Bezirke und Gemeinden) können unbeschadet der Bestimmungen der Absätze 2 und 3 zu folgenden direkten Steuern eingehoben werden:

zur Grundsteuer ohne den 1.5%igen besondern Beitrag und ohne den 1%igen Protektoratszuschlag (§ 105, Abs. 2 und 3, des Gesetzes über die direkten Steuern),

zur Hausklassensteuer und

zur allgemeinen Erwerbsteuer,

und zwar bis zu nachstehenden zulässigen Höchstsätzen:

Landeszuschläge	110%,
Bezirkszuschläge	200%,
Gemeindezuschläge	400%.

Gemeindezuschläge in Sätzen über 300% dürfen nur dann bewilligt werden (§ 3), wenn die Gemeinde im Hinblick auf die Ortsverhältnisse geeignete und zweckmäßige Abgaben und Gebühren einhebt, für die Mustervorschriften erlassen worden sind. Die Entscheidung darüber, welche Abgaben und Gebühren und in welcher Höhe sie geeignet und zweckmäßig sind, steht dem Landesaussschusse zu.

(2) Die Zuschläge zur Hauszinssteuer können bis zu nachstehenden zulässigen Höchstsätzen eingehoben werden:

Landeszuschläge	64%,
Bezirkszuschläge	55%,
Gemeindezuschläge	125%.

(3) Wenn die Bezirks- oder die Gemeindezuschläge zur Hauszinssteuer für das Jahr 1927 mit einem höheren Satze eingehoben wurden, so können sie auch weiterhin mit diesem höheren Satze eingehoben werden, höchstens jedoch mit 110% bei den Bezirken und mit 200% bei den Gemeinden.

(4) Die Beiträge nach den §§ 25 und 26 des Gesetzes vom 12. August 1921, Slg. Nr. 329, betreffend die vorübergehende Regelung der Finanzwirtschaft der Gemeinden, werden, soweit sie in der Form von Zuschlägen eingehoben werden, in das Ausmaß nach den vorstehenden Absätzen nicht eingerechnet.

(5) Für die Städte mit eigenem Statut gilt die Summe der Prozente der Bezirks- und Gemeindezuschläge nach Absatz 1 als zulässiges Höchstausmaß der Gemeindezuschläge. Die

1. § 1 zní:

„(1) Přírážky svazků územní samosprávy (zemí, okresů a obcí) mohou býti vybírány bez újmy ustanovení odstavců 2 a 3 k těmto přímým daním:

k dani pozemkové bez 1.5% zvláštního příspěvku a bez 1% protektorátní přírážky (§ 105, odst. 2 a 3 zákona o přímých daních),

k domovní dani třídní a

k všeobecné dani výdělkové,

a to do těchto nejvýše přípustných sazeb:

přírážky zemské	110%,
přírážky okresní	200%,
přírážky obecní	400%.

Obecní přírážky v sazbách nad 300% smějí býti povoleny (§ 3) jen tehdy, vybírá-li obec vzhledem k místním poměrům vhodné a účelné dávky a poplatky, pro které byla vydána vzorná pravidla. Rozhodnutí o tom, které dávky a poplatky a v jaké výši jsou vhodné a účelné, přísluší zemskému výboru.

(2) Přírážky k dani činžovní mohou býti vybírány až do těchto nejvýše přípustných sazeb:

přírážky zemské	64%,
přírážky okresní	55%,
přírážky obecní	125%.

(3) Byly-li okresní nebo obecní přírážky k dani činžovní na rok 1927 vybírány sazbou vyšší, mohou býti i nadále vybírány touto vyšší sazbou, nejvýše však 110% u okresů a 200% u obcí.

(4) Příspěvky podle §§ 25 a 26 zákona ze dne 12. srpna 1921, Sb. č. 329, o přechodné úpravě finančního hospodářství obcí, pokud se vybírají ve formě přírážek, nezapočítávají se do výměry podle předchozích odstavců.

(5) Pro města se zvláštním statutem platí součet procent přírážek okresních a obecních podle odstavce 1 jako nejvyšší přípustná výměra přírážek obecních. Ustanovení odstavců

Bestimmungen der Absätze 2 und 3 gelten sinngemäß. Ist eine Gemeinde im Verwaltungsjahr eine Stadt mit eigenem Statut geworden, so werden die bisherigen Bezirkszuschläge im Gebiete dieser Stadt bis zum Ende des laufenden Verwaltungsjahres für diese Stadt eingehoben. Die in den kommenden Jahren durchzuführenden Verrechnungen dieser Bezirkszuschläge für das erwähnte Verwaltungsjahr und für die vorhergehenden Jahre werden zu Gunsten, gegebenenfalls zu Lasten der Stadt mit eigenem Statut vorgenommen.

(6) Die besonderen Vorschriften bestimmen, ob und auf welche Zeit bei Gebietsänderungen von Gemeinden unterschiedliche Gemeindefzuschläge in den einzelnen Gebietsteilen der Gemeinde eingehoben werden dürfen. Sind nach diesen Vorschriften oder nach den Vorschriften über die Auflösung der Ortschaften unterschiedliche Gemeindefzuschläge fernerhin nicht zulässig, so können, soweit es sich um die Hauszinssteuer handelt, die Gemeindefzuschläge zu dieser Steuer mit einem einheitlichen Satz bis zu 125% eingehoben werden. Darüber hinaus kann die Gemeinde den Zuschlagssatz nur so weit erhöhen, daß der Ertrag den Gesamtertrag der unterschiedlichen Gemeindefzuschläge zur Hauszinssteuer, der im vorletzten Jahre ihrer Einhebung im Gemeindegebiet erreicht wurde, nicht übersteigt. Der derart festgestellte Satz wird auf den nächstniedrigeren vollen Prozentsatz abgerundet. Diesen kann die Gemeinde mit Genehmigung der Aufsichtsbehörde (§ 3, Abs. 1, vierter Satz) höchstens um 10% erhöhen; dieser Satz gilt auch in den nächsten Jahren als zulässiger Höchstsatz. Auf keinen Fall darf der Satz 200% überschreiten.

(7) Abgesehen von den Bestimmungen der Absätze 2 bis 6 ist es nicht zulässig, zu den einzelnen direkten Steuern unterschiedliche Zuschläge einzuheben.“

2. Im § 3, Abs. 2, § 6, Abs. 1, und § 9, Abs. 2, ist die Anführung des § 1, Abs. 8, durch die Anführung des § 1, Abs. 7, und im § 6, Abs. 3, die Anführung des § 1, Abs. 1 bis 3 und 7, durch die Anführung des § 1, Abs. 1 bis 3 und 5, zu ersetzen.

3. § 10, Abs. 3, hat zu lauten:

„(3) Den Ländern wird ferner ein Teil der im Landesgebiete vorgeschriebenen und bezahlten Gemeindefzuschläge zur allgemeinen Erwerbsteuer (§ 58, Abs. 6, des Gesetzes über die direkten Steuern) zugewiesen.“

2 a 3 platí obdobně. Stane-li se obec ve správním roce městem se zvláštním statutem, vybírají se dosavadní okresní přírážky na území tohoto města až do konce běžného správního roku pro toto město. Vyúčtování těchto okresních přírážek za zmíněný správní rok a léta předchozí, prováděná v příštích letech, jdou k prospěchu po případě k tíži města se zvláštním statutem.

(6) Zvláštní předpisy určují, zda a po jakou dobu směji býti při změnách území obcí vybírány rozdílné obecní přírážky v jednotlivých územních částech obce. Nejsou-li podle těchto předpisů nebo předpisů o zrušení osad nadále přípustny rozdílné obecní přírážky, lze, pokud jde o daň činžovní, vybírati obecní přírážky k této dani jednotnou sazbou až do 125%. Nad to může obec přírážkovou sazbou zvýšiti pouze potud, aby výnos nepřekročil celkového výnosu rozdílných obecních přírážek k dani činžovní, dosaženého v obvodu obce v předposledním roce jejich vybírání. Takto zjištěná sazba se zaokrouhlí na nejbližší nižší procento. Se schválením dohlédacího úřadu (§ 3, odst. 1, věta čtvrtá) může ji zvýšiti obec nejvýše o 10%; tato sazba platí také v příštích letech jako nejvýše přípustná. V žádném případě nesmí sazba přesahovati 200%.

(7) Nehledíc k ustanovením odstavců 2 až 6 není přípustno vybírati k jednotlivým přímým daním rozdílné přírážky.“

2. V § 3, odst. 2, § 6, odst. 1 a § 9, odst. 2 nahrazuje se citace § 1, odst. 8 citací § 1, odst. 7 a v § 6, odst. 3 citace § 1, odst. 1 až 3 a 7 citací § 1, odst. 1 až 3 a 5.

3. § 10, odst. 3 zní:

„(3) Zemím se přiděluje dále část obecních přírážek ke všeobecné dani výdělkové (§ 58, odst. 6 zákona o přímých daních) v obvodu země předepsaných a zaplacených.“

Art. II.

Diese Verordnung tritt mit Wirkung vom 1. Januar 1943 in Kraft; sie wird vom Minister des Innern und vom Finanzminister durchgeführt.

Der Staatspräsident:

Dr. Hácha m. p.

Der Vorsitzende der Regierung:

Dr. Krejčí m. p.

Der Minister des Innern:

In Vertretung des Ministers:

Dr. Frhr. v. Watter m. p.

Der Finanzminister:

Dr. Kalfus m. p.

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1943; provedou je ministři vnitra a financí.

Státní president:

Dr. Hácha v. r.

Předseda vlády:

Dr. Krejčí v. r.

Ministr vnitra:

V zastoupení ministra:

Dr. Frhr. v. Watter v. r.

Ministr financí:

Dr. Kalfus v. r.

107.

Regierungsverordnung

vom 5. Mai 1944

über Behelfsbauweise und bauliche Sofortmaßnahmen.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1 Abs. 1 der Verordnung des Reichsprotectors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940 (VBIRProt. S. 604) über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938 (Slg. Nr. 330) in der Fassung der Verordnung vom 27. Februar 1942 (VBIRProt. S. 42):

§ 1.

Behelfsbauweise.

Der Minister des Innern und der Minister für Verkehr und Technik können gemeinsam anordnen, daß während der Kriegsverhältnisse Bauarbeiten einschließlich der Unterhaltungs- und Instandsetzungsarbeiten, insbesondere bei Sofortmaßnahmen, nur behelfsmäßig durchzuführen sind. Dabei können Abweichungen von den Bestimmungen der Bauordnung verfügt werden. Ferner kann die Benutzung bestimmter Baustoffe, Bauweisen und Konstruktionen vorgeschrieben und die Ausführung bestimmter Einrichtungen (Installationen) sowie die Vornahme von Handwerksarbeiten beschränkt oder verboten werden.

Vládní nařízení

ze dne 5. května 1944

o nouzových způsobech staveb a okamžitých stavebních opatřeních.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940 (Věstn. ř. prot. str. 604), kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938 (Sb. č. 330) ve znění nařízení ze dne 27. února 1942 (Věstn. ř. prot. str. 42):

§ 1.

Nouzové způsoby staveb.

Ministr vnitra a ministr dopravy a techniky mohou společně naříditi, že stavební práce, počítajíc v to práce udržovací a obnovovací, dlužno po dobu válečných poměrů, zejména při okamžitých opatřeních, prováděti jen nouzově. Při tom lze naříditi odchylky od ustanovení stavebního řádu. Dále je možno předepsati použití určitých stavebních hmot, způsobů a konstrukcí a omeziti nebo zakázati provádění určitých zařízení (instalací) jakož i řemeslných prací.